

[Formanden.]2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov nr. 88 af 22. april 1904 om det lollandske digelag, således som denne er ændret ved lov nr. 248 af 23. juni 1920.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om fortrinsret i høsten for året 1951.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om udarbejdelse af landstingsvalglisten.

Mødet hævet kl. 0⁴⁷.

58. møde.

Onsdag den 31. januar kl. 13.

Formanden: Med skrivelse af dags dato fremsender justitsministeren:

Forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers plenarforsamling den 9. december 1948 vedtagne konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab.

Med skrivelse af gårs dato fremsender arbejds- og socialministeren:

Forslag til rigsdagsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i San Francisco i året 1948 vedtagen konvention om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig.

Sagen vil blive behandlet først i landtinget.

I skrivelse af 30. d. m. anmoder ministeren for offentlige arbejder om, at der må blive foretaget valg af et medlem til jernbanerådet i stedet for folketingsmand Stæhr Johansen, der har ønsket at udtræde af nævnte råd.

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede justitsminister, for at hun kan fremsætte det anmeldte forslag til rigsdagsbeslutning m. m.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers plenarforsamling den 9. december 1948 vedtagne konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab.*

Som en naturlig konsekvens af de erfaringer, man har gjort under sidste verdenskrig med hensyn til udryddelse af hele befolkningsgrupper, har De Forenede Nationer taget spørgsmålet op om ved international overenskomst at søge at forebygge tilsvarende handlinger i fremtiden. Den foreliggende konvention, om hvis tilblivelse jeg skal henvide til bemærkningerne til forslaget, må ses som et sådant forsøg på fremtidig at hindre lignende misgerninger.

Ordet folkedrab, på engelsk genocide, er en sproglig nydannelse. Som det fremhæves i forordet til konventionen, dækker det handlinger, som gennem tiderne har påført menneskeheden lidelser, rettede som de er ikke blot mod enkelte individer, men mod hele menneskegrupper eksistens. Der har ikke hidtil i folkeretten eller i de enkelte landes nationale ret været opstillet definitioner af disse handlinger. I et vist omfang har de kunnet straffes som krigsforbrydelser, og de fleste folkedrabshandlinger falder ind under forbrydelsesbegreber, som findes i civiliserede landes strafferet, først og fremmest manddrab og andre angreb på liv, legeme og frihed.

Det nye i konventionen er da, at den under betegnelsen folkedrab samler og afgrænser en række handlinger, som erklæres at være forbrydelser i henhold til folkeretten, hvadenten de begås i fredstid eller under krig. Heri ligger, at de kontraherende stater forpligter sig gensidigt til at straffe de pågældende handlinger, at de kan, men ikke er forpligtet til at overlade pådømmelsen til en international domstol, hvis jurisdiktion de særligt har anerkendt i så henseende, samt at de forpligter sig til ikke at betragte gerningsmændene som politiske forbrydere og derfor unddraget en eventuel udleveringspligt. Derimod ligger det ikke det i begrebet, som har været foreslået fra visse sider, at staterne på forhånd skulle være forpligtede til at anerkende en international domstols kompetence, eller at enhver stat skulle have ret til at pådømme handlinger, uanset hvor de var begået.

Man har altså i De Forenede Nationer været af den anskuelse, at handlinger af denne beskaffenhed som særlig grove forbrydelser var egnede til at optages i en særlig konven-